

ନୀତିର ପ୍ରୀତି

ଶ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା

ଦ୍ଵା ରଫିଟା ନୀତି ଠାରୁ
 ବେଶ ବଡ଼ସିଂହାର
 ପଛୁଡ଼ ପଡ଼ିବା ଯାଏ-
 ଚାଲିଥାଏ ନୀତି
 ଧରି କେତେ ଅତୀତର
 ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା
 ଏ ସଂସ୍କୃତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନିଆରା
 ଯେଉଁଠାରେ ଭରିଅଛି
 ମନଚୋରା ପ୍ରାଣଭରା
 ଜଗନ୍ନାଥ-ପ୍ରୀତି ।
 ଏହି 'ନୀତି' ହୋଇଅଛି
 ନୀତିକର୍ତ୍ତା ଖୁଆଲି ମନର
 ନିଜ ଇଚ୍ଛା, ସ୍ଵାଧୀନତା-ବଳେ,
 ସେଠି ନାହିଁ ଭର ଭୟ
 ବିବେକ ବିଧାନ,
 ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ବଳେ ହୁଏ-
 ପାଟି.....
 'ନୀତି ଆମେ କରିବୁ ନାହିଁଟି' ।
 ତୁଣ୍ଡେ ସଦା ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
 ବୁକୁ ତଳେ ଥାଏ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ?
 ନୀତି କରେ ନିର୍ଭରତା
 ନିଜର ଉପରେ,
 ମନ ମିଞ୍ଜାସର
 'ହୁଁ' 'ନା' ଠାରେ,
 କେଉଁ ଅପରାଧ-
 କରିଥିଲା
 ବିଚରା ସେ
 ଚର୍ଚ୍ଚା ଅମୀନ ?
 ସେବାକାରୀ ସେବକମାନଙ୍କୁ
 ଦ୍ଵାର ଦ୍ଵାର ଘର ଘର
 ବୁଲି, ମାରଇ କୁହାଟ
 ପକାଇ ଦେବାକୁ ମନେ-
 ଆଜି ଅଛି ପାଳି
 ଶ୍ରୀଜୀଉଙ୍କ ନୀତି-
 ମନ୍ଦିରରେ ।
 ବିଚିତ୍ର ଏ ଚିନ୍ତାଧାରା
 ଦୂତର ଡାକରା

ତାଗିଦ୍ ... ତଳବ,
 କେତେ ସଭା ସମିତିର
 ପାଟିରୁଣ୍ଡ... ନୀତିବାଣୀ
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟେ, ମାଜଣା ମଣ୍ଡପେ,
 କିନ୍ତୁ କାହିଁ....
 କାହିଁ ପଦ୍ମ
 ଯାଉଅଛି ଘୁଞ୍ଚି ?
 ଏ କି ଅବିଚାର
 କୁହ ହେ ଠାକୁର ?
 କାହିଁ ପାଇଁ ପାଦପଦ୍ମେ
 ଖଟୁଥିବା ଖଟଣିଆ
 ସେବକମାନଙ୍କୁ,
 ଡାକିବାକୁ ଯିବ ଜଣେ,
 ଅନ୍ୟ ଜଣେ-
 ଜଗି ବସିଥିବ,
 ପାଟିକରି ରଡ଼ିଛାଡ଼ି
 ଡାକୁଥିବେ
 ବଡ଼ ବଡ଼ ବାବୁ...
 ଦଉଡ଼ାଇ ଦେବାଲାଗି
 ବାକିଥିବା-
 ମାଳ ମାଳ ନୀତି ।
 ତମକୁ ମୋ' ରାଣ-
 ମହାପ୍ରଭୁ !
 ଏତିକି କାକୁଡ଼ି
 ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଳି
 ଭକତ ମିନତି...
 ନୀତିକାରୀ ସେବକଙ୍କ ପ୍ରାଣେ
 ଟାଣିଦିଅ ଆଣିଦିଅ-
 ସ୍ଵତଃ ଭାବଭକ୍ତି...
 ଛାଏଁ ଛାଏଁ, ଆପେ ଆପେ...
 ହୁଅନ୍ତୁ ପାଗଳ ସର୍ବେ,
 ମାନିବାକୁ ସବୁ 'ନୀତି'-
 ତୁମ ମନ୍ଦିରର
 ଅସରା ସମ୍ଭାର
 ଦିବ୍ୟପ୍ରଭା-ପ୍ରୀତି ।

ଏସ୍.ଭି.୩୦, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ବିହାର
 ଆଇଗିଣିଆ, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୧୯